

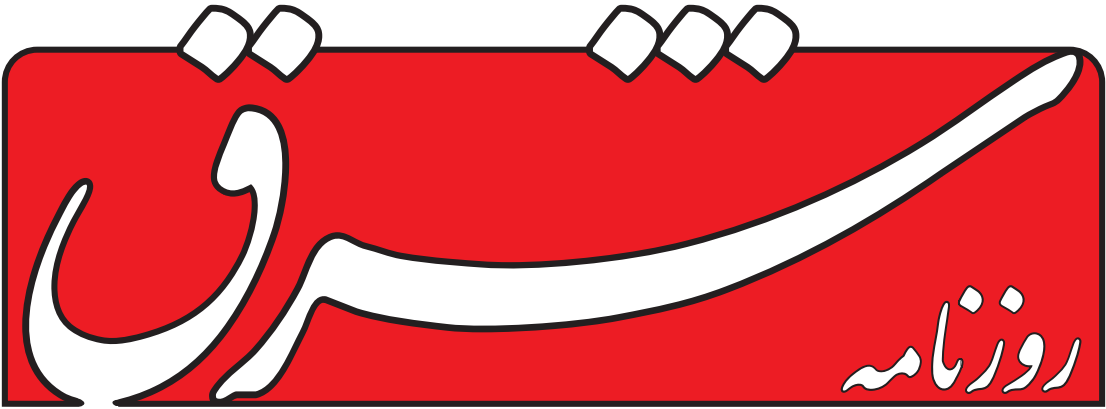
وزیر خارجه ونزوئلا با رئیس‌جمهور ایران دیدار کرد

آرناسا: مصریم از ایران حمایت کنیم

گروه دیپلماسی: خورخه آرناسا، وزیر امور خارجه ونزوئلا، دیروز در تهران با حسن روحانی، رئیس‌جمهور ایران، دیدار و گفت‌وگو کرد. صحبت‌های دو طرف در این دیدار، حاکی از تأکید بر روابط مثبتی بود که در سال‌های اخیر بین دو کشور شکل گرفته است...

صفحه ۱۵

چهارشنبه ۲ بهمن ۱۳۹۸ - ۲۶ جمادی‌الاول ۱۴۴۱ - ۲۲ ژانویه ۲۰۲۰

رئیس‌قوه قضائیه:

نباید اقتصادمان را شرطی کنیم که دیگران تصمیم بگیرند

گروه سیاست: حجت‌الاسلام رئیسی با تأکید بر اینکه اقتصاد باید در تعامل با همه کشورها باشد، گفت: رویه ما تعامل با دنیاست، مگر کشورهایی که با ما دشمنی می‌ورزند. در اقتصاد هم همین‌طور است؛ باید با همه تعامل کرد، اما منتظر لبخند...

صفحه ۲

سال هفدهم - شماره ۳۶۳۰ - ۱۶ صفحه - ۴۰۰۰ تومان

سرمقاله

درباره «من بلد نیستم»

سیدمصطفی هاشمی‌طبا

ریاست محترم جمهور در بیاناتشان در مجمع بانک مرکزی ایران - «نقل به مضمون» - گفتند وقتی روابط خارجی و بین‌المللی کشور کاهش یافته است، وضع اقتصادی مختل می‌شود و من هم بلد نیستم در این شرایط اقتصاد را بدون ارتباط با بیرون از ایران رونق دهم. البته که این حرف در جای خود درست است، اما در محتوای آن باید ملاحظات را رعایت کرد.

اول: قرار نیست رئیس‌جمهور به‌ویژه در شرایط بحران اقتصاددان باشد، بلکه باید بتواند در شرایط عادی یا بحران، راه درست را از میان توصیه‌ها و مشاوره‌ها تشخیص دهد. هرچند شرایط عادی ایران هم کلاً چالشی است؛ چالش بهمن نقدینگی، چالش زیست‌محیطی، چالش فرهنگی و ...

دوم، قرار نیست وضعیت اقتصادی کشور در شرایط عادی و تحریم یکسان باشد و بگوئیم تحریم‌ها هیچ اثری ندارد؛ حرفی که آقای احمدی‌نژاد زد و قطع‌نامه‌ها را کاغذپاره خواند و آقای روحانی هم در عمل، زمان تحریم و زمان غیرتحریم را یکسان دید و سیاست‌گذاری یکسانی در هر دو حالت در دستگاه اجرایی داشت. در ۱۴ سال صدارت این دو رئیس‌جمهور بیش از ۱۴ میلیارد دلار اتومبیل خارجی، وارد کشور شده است.

سوم، قرار نیست و ممکن هم نیست که در هنگامه تحریم‌ها، اقتصاد پررونق و شکوفا باشد، اما روش اجرایی دولت در شش سال گذشته نشان داده که باور آن برای رئیس‌جمهور مشکل است و ایشان با داشتن اقتصاد شکوفا تظاهر می‌کند و بدون واقع‌بینی به مردم امید می‌دهد و با همان ادبیات صاحبان برخی تریبون‌ها و حتی جناح مخالف دولت، به مردم وعده معیشت بهتر داده، درحالی‌که این امر ذاتاً غیرممکن است.

چهارم، برخی کشورها که حتی تحریم هم نبوده‌اند، سیاست‌های ریاضت اقتصادی در پیش گرفته‌اند مثل یونان. حال چگونه می‌شود کشوری که درگیر تحریم و مسائل منطقه‌ای است، ریاضت اقتصادی را ذنب لایغفر بشمارد و همه مسئولان حتی از به‌کاربردن این واژه خودداری کنند و اصلاً ریاضت اقتصادی را مطرح نکنند و رئیس‌جمهور پیشگام این اندیشه باشد.

پنجم، ریاست‌جمهور و نوعاً دولتمردان کشور در یکی از موفقیت‌آمیزترین اقدامات برای کشور با مذاکرات طولانی و بسیار مشکل با ۵+۱ معاهده برجام را امضا کردند. این یعنی ایران برخلاف تبلیغات استکباری در پی مراودات بین‌المللی است و البته پس از آن علاوه بر لغو قطع‌نامه‌های ضد ایرانی شورای امنیت، گشایش بسیاری در اقتصاد حاصل شد و رئیس‌جمهور هم به آن دل بست و وعده‌های مشابه دیگری داد، اما غافل از آنکه ترامپ همه را پس می‌زند و تحریم‌ها عملاً با فشار آمریکا برمی‌گردد و مخالفان دولت مشکل را برجام معرفی می‌کنند، درحالی‌که مشکل، خروج آمریکا از برجام بود و نه خود برجام. متأسفانه دولت و حاکمیت پس از این تحریم‌ها باز هم شرایط را عادی جلوه دادند و مخالفان دولت هم به جای حمله به ترامپ که عهدشکن بود، رئیس‌جمهور خودمان را آماج حمله قرار دادند.

ششم، برخلاف نظر ریاست‌جمهوری می‌توان بدون مراودات بین‌المللی اقتصاد داخلی را سامان داد اما این اقتصاد با اختلالی که مراودات لازم بین‌المللی را داشته باشد، تفاوت‌های اساسی دارد و این را باید بسیار صریح به مردم گفت. اتفاقاً در ابلاغیه مقام معظم رهبری به‌عنوان اقتصاد مقاومتی، اشارات مهمی به روابط بین‌المللی شده است.

ادامه در صفحه ۴

گزارش میدانی «شرق» در گفت‌وگو با شاهدان سقوط هواپیمای اوکراینی بعد از ۱۳ روز

کابوس ناتمام یک سقوط

نقد کارشناسان از دومین گزارش مقدماتی

گزارش پرابهام پرواز ۷۵۲

شاهد عینی ۱:

هواپیما با یک بال داشت سقوط می‌کرد، یک بالش قبل‌تر افتاده بود

شاهد عینی ۲:

اول فکر کردم موشک خورده، گفتم جنگ شد و صواب‌اطری رازدند

شاهد عینی ۳:

بعد از انفجار چیزهایی مثل ماسه از آسمان می‌ریخت پایین

● در «شرق» امروز بخوانید

در کیفرخواست دادستان مطرح شد افشای ردپای طبری در یک پرونده دیگر

عکس: علی حدادی/اصل، آتا

صفحه ۴

یادداشت

کالبدشکافی ورشکستگی مادی و معنوی حوزه دارو

حمید خواجه‌پور کارشناس حوزه سلامت

و انجمن‌های مربوطه در جایگاه برگزیدگان باتجربه هر گروه صنفی، به صورت خلق‌الساعه و در قالب بخش‌نامه‌های الزام‌آور ابلاغ شده‌اند و به دنبال خود کوهی از نارسایی، نارضایتی، کاهش اعتبار و اعتماد فی‌مابین، بالاگرفتن درگیری‌های صنفی و تحمیل هزینه‌های گوناگون را به همراه داشته‌اند. درباره معضلات تولید و گردنه‌های صعب‌العبور داخلی و خارجی پیش پای آن بارها در همین نشریه مطالبی را بیان کرده‌ایم که متأسفانه هر روز بر تعداد و میزان شبیخ آنها افزوده می‌شود! اما خوب است که درباره آخرین حلقه زنجیره تأمین دارو یعنی داروخانه‌ها که اگر مهم‌ترین حلقه نباشند، اهمیتی کمتر از دیگر حلقه‌های این زنجیره نیز ندارند و برخی مسائل مبتلابه آنها صحبت کنیم؛ چراکه با گسسته‌شدن هرکدام از حلقه‌های زنجیره تأمین، مسلمان دارو به دست بیمار نخواهد رسید. داروخانه نقطه تلاقی و ارتباط دو عامل اصلی و معنابخش تمام فعالیت‌های جماعت شاغل در این صنف؛ یعنی «دارو» به‌عنوان ماحصل تلاش عوامل تولید، واردات و پخش از یک سو و «بیمار» به‌عنوان مصرف‌کننده نهایی از سوی دیگر به حساب می‌آید. رابطه‌ای که بسیار فراتر از یک فرایند فروش عادی است؛ چراکه نه دارو یک محصول معمولی به حساب می‌آید و نه بیمار یک خریدار صرف؛ بنابراین جنس مسئولیتی هم که برعهده داروخانه و داروساز است، مقوله‌ای دیگر است.

ادامه در صفحه ۲

یادداشت

احیای حقوق عامه مسئله فراموش شده نهاد و کالت

علی بهادری‌چهرمی رئیس مرکز وکلای قوه قضائیه

دینی و قانون اساسی جمهوری اسلامی نیز به لزوم خودداری از تبعیض ناروا و توجه خاص به گروه یا صنفی خاص و تمایز آن نسبت به سایرین تأکید می‌کنند. پس اعطای چنین اختیاراتی به‌هیچ‌وجه بی‌دلیل و بی‌حکمت نیست. مبنای تفویض اختیارات شبه‌حاکمیتی به نهادهای متولی امر وکالت در جهت کاهش بار تکالیف عمومی دولت و بهره‌گیری از ظرفیت نخبگان حقوقی در خدمت‌رسانی حقوقی به آحاد مردم کشور انجام شده است. بی‌شک یکی از مهم‌ترین که قانون‌گذار به متولیان نهاد وکالت اعطا کرده است، امکان تنظیم‌گری نحوه فعالیت در حوزه ارائه خدمات حقوقی در چارچوب قوانین و مقررات و حتی رسیدگی به شکایت‌ها و تخلف‌ها و برخورد انتظامی با متخلفان تا سرحد امکان ابطال پروانه وکالت، از دیگر اختیاراتی است که هیچ نهاد فعالی در بخش خصوصی، امکان بهره‌مندی از آن را ندارد. اما این اختیارات چرا و به چه منظور به نهاد متولی امر وکالت اعطا شده است؟ آیا هدف از تأسیس این نهاد و اعطای اختیارات گسترده این‌چنینی، فقط درآمدزایی بوده است؟ یا قانون‌گذار مبنایی قابل‌قبول در جهت اعطای اختیارات عمومی و شبه‌حاکمیتی به متولیان امر وکالت در نظر داشته است؟ بی‌شک هیچ حکومتی صرفاً به‌منظور تأمین منافع شخصی یا گروهی بخش خصوصی اقدام به اعطای اختیارات خود به این بخش نخواهد کرد و در صورت حرکت حکومت در این جهت، قابلیت نقد جدی به آن وجود خواهد داشت، زیرا منابع

ادامه در صفحه ۲

سرکار خانم خرقانی و جناب آقای تقی‌پور

مصیبت درگذشت برادر گرامیتان

مرحوم مغفور شادروان محمدرضا خرقانی

را به شما و خانواده محترم تسلیت عرض

می‌کنم. از خداوند سبحان برای آن مرحوم

علو درجات و برای شما و سایر بازماندگان

صبر و اجر آرزو مندیم.

محمد امیر مظاهری

برای درج تبلیغات خود در وبسایت روزنامه شرق با ما تماس بگیرید

۸۸۹۴۲۰۳۵

sharghdaily.ir

ارتباط با روزنامه شرق SHARGHLINE @SHARGHDAILY.IR

پیام کوتاه ۳۰۰۰۴۶۹۹

sharghline@sharghdaily.ir

الو شرق ۸۸۹۴۸۲۷۳

حرف اول

تجربه‌ای در بهره‌وری انرژی که می‌توانست موفق شود

غلامحسین حسنتاش

در یادداشتی با عنوان «مقصر اصلی آلودگی هوا کجاست» که در یازدهم دی ۹۸ در روزنامه وزین «شرق» منتشر شد، به راهکارهای موسوم به

راهکارهای غیرقیمتی برای بهینه‌سازی مصرف سوخت اشاره کردم و چند تجربه عینی خود در این زمینه را توضیح دادم و دلایل موفق نبودن طرح‌هایی را که می‌توانست با ارتقای کارایی انرژی، آلانده‌های زیست‌محیطی را هم کاهش دهد، ذکر کردم. بعد از آن یادداشت تجربه دیگری در این زمینه را به یاد آوردم که انتشار آن را نیز مفید می‌دانم. بعد از افزایش قیمت حامل‌های انرژی در سال ۱۳۸۹ قرار بود یارانه جبرانی علاوه بر خانوارها به واحدهای تولیدی هم پرداخت شود، برای این منظور در وزارت صنعت، معدن و تجارت دفتری تشکیل شده بود تا مشخص کنند این یارانه‌ها به چه صورتی به صنایع تولیدی پرداخت شود که از محل افزایش هزینه سوخت آسیب نبینند. از طریق بعضی از دوستان تلاش کردم با مسئولان این دفتر ارتباطی برقرار کرده و توصیه کنم این اعتبارات را در جهت بهره‌وری انرژی در صنایع به کار گیرند. مشخص است که هزینه انرژی بنگاه تولیدی حاصل‌ضرب قیمت انرژی در مقدار انرژی مصرفی بنگاه است؛ بنابراین در شرایطی که قیمت انرژی بنگاه افزایش یافته بود، اگر با ارتقای بهره‌وری انرژی مقدار مصرف انرژی بنگاه (حالا از هر نوع) کاهش می‌یافت، هزینه انرژی بنگاه تغییر چندانی نمی‌کرد و بنگاه تولیدی از این ناحیه متضرر نمی‌شد؛ بنابراین از نظر من بهترین راه این بود که اگر یارانه‌ای به بنگاه تولیدی داده شود، برای تأمین مالی پروژه‌ای پرداخت شود که بهره‌وری انرژی بنگاه تولیدی را بالا ببرد. مسئول دفتر مذکور فردی بود به نام آقای «فاطمی‌امین»، اصرار دارم نام بیرم چون دیدگاه و کار ایشان قابل ستایش بود؛ در مذاکره با ایشان متوجه شدم که او مطلب را بسیار بهتر از ما متوجه شده است و مراتب را به اطلاع صنایع و واحدهای تولیدی رسانده و سامانه‌ای را به وجود آورده است که کارخانجات طرح‌های بهره‌وری انرژی خود را در آن سامانه ثبت کنند و طرح‌ها بررسی و حک و اصلاح شود و طرح‌هایی که بازایافت انرژی مطلوبی دارند، مورد حمایت قرار گیرد.

ادامه در صفحه ۲